

ת"פ 37903/06 - מדינת ישראל נגד ולריון בנידזה, פריד ממDOB

בית משפט השלום בנתניה

22 אפריל 2014

ת"פ 37903-06 מדינת ישראל נ' בנידזה(עוצר) וOTH
ת"פ 43882-12-13 מדינת ישראל נ' ממDOB פריד

בפני כב' השופט חגי טרס
המאשימה מדינת ישראל
נגד 1. ולריון בנידזה (עוצר)
הנאשמים 2. פריד ממDOB (עוצר)

וכחיהם:

ב"כ המאשימה - עוה"ד ליאת שפיר

ב"כ הנאשם 2 - עוה"ד מيري אוזן

הנאשם 2 - הובא ע"י שב"ס

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בשני כתבי אישום מתוקנים. על הליכים אלה חל תיקון 113 לחוק העונשין המחייב קביעה מתוך עונש הולם, בהתחשב בערכיהם החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ומכלול הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

במסגרת כתוב האישום המתוקן הראשון בת.פ. 37903-06-06 הורשע הנאשם בעבירות של סיווע להתרorzות למקום מגוריים וסיווע לגנבה. מדובר בכך שביום 13.6.13 סיווע לאחר שזהותו ידועה להתרorzן לדירה בנתניה, בכך שבדרך בלתי ידועה נכנס אחר לדירה. כמו כן, סיווע הנאשם לאחר מכן ל盜窃 מהדירה מחשב נייד. מעשים כגון אלה פוגעים פגיעה של ממש ברכוש הציבור וכן בתחום הבטחון האישי ובפרטיות. לעיתים אף מתלווה אליהם מונם של סיכון לשalom המתлонן, בשל החשש למפגש. על רקע זה גובשה בתביעה מדיניות ענישה מחמירה, הכוללת דרך שגרה מרכיב של מסר מאחוריו סוג וברית. כאשר מדובר בעבירת ההתרorzות מושלמת אף נקבע לא פעם מתוך הנע סביר שנת מסר בפועל ועד שנתיים, תוך התאמות לנטיות המקלה הספרטיפי. לגבי הנאשם שבפני מדובר בעבירת סיווע. יודיעו קובע סעיף 32 לחוק העונשין כלל לפי העונש על עבירת סיווע הינו מחצית מהעונש הקבוע בחיקוק בגין ביצוע העבירה העיקרי. ואולם מכלל זה אין להסיק כי גזירת הדין במרקחה ספרטיפי תעsha על ידי תחשייב מתמטי. מתוך העונש של העיקרית. עבירת סיווע צריך להיגזר מהנסיבות הרלבנטיות כגון האם מדובר בסיווע במעשה או במחдел, אם מדובר בסיווע בתכנון או בשעת ביצוע העבירה, מידת התרומהה של הסיווע לביצוע העבירה ולנזק שנגרם וכו'. ראו לעניינים אלה ע"פ 1438/14 בראי נ' מדינת ישראל (26.3.14) וע"פ 5214/13 סירחאן נ' מדינת ישראל (30.12.13).

עמוד 1

מתוך עובדות כתוב האישום המתוקן קשה לקבל מידע אשר יכול לסייע בהבנת מידת תרומתו של הנאשם שבפני לאיורו. אין בכתב האישום פירוט מדויק של חלקו. אין אינדיקציה לתוכו מוקדם ודומה כי אין טענה שהנאשם נכנס בעצמו לדירה. בנסיבות אלה אני מוצא לנכון לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-14 חודשים מאסר בפועל.

כתב האישום הנוסף - ת.פ. 43882-12-13 תוכן לקולא ואוחד לכדי אישום בודד, בו הורשע הנאשם בעבירות איומים, היזק לרכוש והפרת הוראה חוקית. יחד עם זאת, כולל כתב האישום מספר איורים אליהם יש להתייחס בנפרד בקביעת מתחם הענישה. האיורו הראשון עניינו הפרת ההוראה החוקית הכרוכה בכך שהחל מחודש ספטמבר 2013 ועד ליום 13.12.13 התגורר הנאשם בדירה שונה מזו שעלה הורה בהמה"ש במסגרת הליכי המעצר וכי באותה דירה לא התגורר בצדואת חדא עם המפקחים שנקבעו לו אלא עם אדם אחר. מדובר בפגיעה בערכים חשובים כגון חובת הציבור להוראות בהמה"ש וההכרח לשמור על הסדר הציבורי. במקרה זה מדובר בפגיעה קשה באופן ייחסי שכן אין מדובר באיורו חד פעמי, אלא בתנהלות מתמשכת בגין ההוראות החוק ובנגוד להוראות בהמה"ש, לכauraala כל מORA. לפיך, יש להציב לצידה מתחם עונש משמעותי הכלול מרכיב של מאסר. מתחם יכול/Shinou בין 3 ל-9 חודשים מאסר בפועל. עוד מונה כתב האישום שני מקרים קונקרטיים של הפרה בכך שיצא מהדירה בה התגורר ללא אישור. בגין כל אחד מקרים אלה יש לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשים ל-6 חודשים מאסר.

לבסוף, יש להתייחס לאיורו מיום 13.12.13 בו הפר הנאשם פעמי נספה את תנאי מעצר הבית, הגע לבitem של בני משפחתו ושם התנהג בבבויות, דרש מהם כסף, ערך חיפוש בבית, אים לשבור את הרהיטים אם לא יתנו לו כסף ואף העיף לרצפה צלתת וכוס וגרם לניפוץם. בהמשך יצא מן הבית על ידי בני המשפחה, תוך כדי דחיפות הדדיות ומיד לאחר מכן החל לבעוט בדלת הכנסה, דפק על הדלת כרבע שעה ואף שבר פלסטיק בארון החשמל וגרם לסגירת החשמל בדירה. מדובר בתנהלות ברוטלית, תוך פגיעה בשלות נפשם של בני משפחתו וביכולתם לנוהל אורח חיים תקין בדירותם. בהתחשב בכך שמדובר במעשה שבוצע תוך הפרת תנאי מעצר בית ותוך התנהלות אלימה ופגוענית מתמשכת, אני סבור כי יש לקבוע לצד איורו זה מתחם הנע בין 3 ל-12 חודשים מאסר בפועל.

לאחר קביעת מתחמי הענישה יש לגזר את הדין בהתחשב מכלול הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירה אלא קשרות בעברין עצמו ובנסיבותיו. אbehior כי לא מצאתו עילה לסתות מתחם העונש הולם בעניינו של הנאשם. בכל הנוגע לנסיבות האישיות של הנאשם, יש לציין בראש ובראשונה כי מדובר בהרשעתו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים. עוד יש לציין כי כתבי האישום תוקנו לקולא והנאשם בחר להודות, לקחת אחראות ולהסוך זמן ציבורי. אינני מתעלם מכך שההוזדה בכתב האישום העיקרי התקבלה רק בתום שמיעת פרשת התביעה, אך בהתחשב בכך שכותב האישום תוכן באותה העת באופן משמעותי, זכאי הנאשם גם כאן להקללה מסוימת הנינתנת לאלו הנוטלים אחריות וחוסכים את הצורך בשמייעת יתרת הראיות. עוד אקח בחשבון את הטראגדיה המשפחתית שאירעה במשפחה של הנאשם עקב מות אחיו בעת האחרון, בעת שהוא עוצר עד תום ההליכים. כמו כן, שמעתי על ניסיונותיו של הנאשם להיגמל במסים עבור מעצרו ותוך כדי המעצר. מכלול נתונים אלה מוביל את המסקנה כי יש לגזר את הדין בחלוקת התהנתן של מתחמי הענישה אשר נקבעו, והכל מבלי להתעלם מחומרת המעשים המתוארים בכתב האישום. כמו כן, בהתאם להוראות החוק, אשית על הנאשם עונש כולל אשר ישקוף את מידת החומרה הכלולת הכרוכה במעשה שביצוע.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בגין ימי המעצר מיום 13.6.13 עד 19.6.13 ומיום 13.12.13 ועד היום.
2. 8 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר לא יעבור הנאשם כל עבירה רכוש מסווג פשע.
3. 5 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחררו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירות אiomים, היזק לרכוש, הפרת הוראה חוקית או כל עבירה רכוש מסווג עוון.
4. קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוך 60 יום לאחר שחררו של הנאשם ממאסר.

כל שקיימת הפקדה בתיק המעצר, תוחזר ההפקדה למפקיד.

הסכם תושמד.

המצוות תסrox את המסמך ע/1.

זכות ערעור בתחום 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ב ניסן תשע"ד, 22/04/2014 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי, שופט

הוקלדעלידוריותסבג